آصف بهاند ۲۰۱۵/۰۳/۲۴

د فرخندې د وينو سره خالونه

د انسانيت پر لمن تور داغونه

د فرخندې د وينو په بيه،
د فرخندې د کباب شوي بدن په بيه،
او د فرخندې د ژوند په قيمت سره د ټولنې چيز فهمه خلک بايد پوه شي چي زموږ د ټولنې فکري سطحه په کومه پوړی کې ده. د فرخندې د وينو هر سور ځاځکی زموږ د ټولنې د انسانيت پر تندي باندي تور داغ دی.

زموږ په جګړې ځپلې، فقر او نا پوهی را ايسار او جاهلانو په خپل لاس نيولې ټولنه کې له هر انسان سره، له ښځو سره او بيا له فرخندې سره د شوي ظلم مسأله هر با درده، با درکه انسان او افغان دردمن کړی دی. هر چا په خپل وار سره د خپلو سترګو او خپل ذهن له کړکی څخه دې ظلم او دې غميزې ته په کتو خپل احساسات او نظريات څرګند کړي دي.
هوښيار خلک او هوښيارې بيدارې ټولنې هغه دي چې د منفي پېښو او غميزو د پيښيدو مخنيوی، مخکې له مخکې وکړي، ځکه چې د منفي عمل له تر سره کيدو او د غميزې له رامنځ ته کيدو وروسته افسوس کول او لاس ټکول هيڅ درد نه دوا کوي.
د فرخندې د وهلو، کشولو، بام ته خيژولو، بيرته را غوځولو، موټر لاندې کولو، سوځولو او کباب کولو نه وروسته د افسوس او ارمان کولو پر ځای بايد دا پوښتنې مطرح شي:
ـ داحالت،دې ټولنې ته څه وخت له چاسره راغی؟
ـ د وحشت او جهالت دا قانون پر دې ټولنې او پر دې خلکو چا، څنګه حاکم او جاري کړ؟
دا دی فرخنده د دې وحشت او جاهلانو ښکار شوه او که يې غم ونه خوړل شي، سبا ته د نورو فرخندو وار هم په مخ کې دی.
زه دا سمه نه بولم چي ميديا وليکل او و ويل:
«... نن د فرخندې مړی د سلګونو تنو په ګډون خاورو ته وسپارل شو ...»
که لږ انصاف يې کړی وای، بايد ليکلی او ويلي يې وای چي:
د فرخندې د نازک سوځول شوي بدن سکاره خاورو ته وسپارل شول.
اصلي خبره دا ده چي فرخنده نه ده مره، فرخنده خاورو ته نه ده سپارل شوې، بلکې لکه د سميع حامد خبره:
«فرخنده نه خښوو،
فرخنده کرو»

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خير و لولئ

او د فرخندې د نازک بدن په وينو لړلې ټوټې د وروسته پاتې خرافي جاهلې ټولنې د نا پوهۍ په اور پخې شوې او دا پوخ شوی تخم وکرل شو، نا څاپه يې د ظلمونو په همدې پسرلی کې غوټۍ وکړې، غوټۍ يې وغوړيدې او په غوړيدو سره يې د پوهې او نا پوهۍ، د خرافاتو او علم په منځ کې د بريد کرښه را کش کړه او د ظلم له اور نه د راټوکيدلو ګلانو هر پاڼه يې د نا پوهۍ، ناروا او ظلم ستوني ته تيره تيغ شو او دا تيره تيغ به تر ډيرو پورې د نا پوهۍ او ظلمونو مخ کې د سپر په څير ولاړ وي.
د علم، تکنالوژۍ او پوهې په دې عصر کې چې زه په خپل هيواد کې له داسې پيښو او غميزو خبريږم، زه شرميږم چې ځانته انسان و وايم، ځانته افغان و وايم او ځان ته د داسې کسانو هيواد وال وايم چې انسان ته، هغه څوک چې د مځکې په کره کې ، د خدای خليفه ګڼل شوی، هغه د ثواب او جنت ته تلو په خاطر و وهي، و وژني، په، واټونو اولارو کې لکه مرداره راکش کړي او بيا يې د اور په لمبو کې و سو ځوي.
ما په کابل کې سترګې غړولي دي، ما د خدای نور د لومړي ځل له پاره په کابل کې ليدلی دی، ما په کابل کې خاپوړې کړې دي، زما ماشومتوب، کوچنيتوب، ځواني زدکړې ويرونه، خوښۍ او ... هر څه په کابل کې تير شوي دي، خو اوس له بده شامته د دې ليدل هم را په برخه شول چې زما په زيږنتون کې زما په وړکتون کې، زما په ښوونځي او پوهنځي کې او زما د خوښيو او ... په بڼ کې د تاندو ځوانو څانکو د سو ځولو دود هم رامنځته شو او په دې ډول يې د کابليانو له وړکتون نه نيولې تر پوهنتون پورې بڼ نه وحشتتون جوړ کړ.
بودا دوه زره پنځه سوه کاله پخوا په خپلو زرينو اصولو ويلي وو:
«ځان له ځان داره نه اخستل»
د همدې زرين اصل پر بنا يې د ځارويو وژل، حلالول او خوړل منع کړي وې، خو موږ د يو ويشتمې پيړۍ په پنځه لسم کال کې د انسانانو له غوښو نه کباب جوړو او په مقابل کې د ثواب تمه هم لرو.
دا ده زموږ تمه کول،
دا دی زموږ کباب پخول،
او دا دی زموږ ثواب ګټل.
د فرخندې په وژلو او سوځولو سره يو ځل بيا نړيوالو ته وښودل شوه چې افغانان له فکري پلوه په کوم عصر کې ژوند کوي. په دې عمل سره دا ثابته شوه چې په افغانستان کې ځينې خلک ژوند ـ چې الهی نعمت دی ـ نه غواړي. د ژوند او تمدن پر ليکه نه، بلکې پر ضد يې روان دي.
څو ورځې مخکې د مارچ اتمه وه د ښځې په صفتونو مو ستوني ورته وشکول، خو په همدې مارچ کې چې لا خلاصه نه ده، ځينو ښاغلو؟؟؟ هيواد والو مو يوه ښځه اول و وهله، ويښتان يې د ثواب له پاره پرې وشکول، وينې يې پرې و بهولې، و يې وژله بيا يې د خدای دنده خپله تر سره کړه، دوزخ يې په همدې دنيا ورته ورغاوه او دا يې په کې وسيځله.
په خپله خدای هم د ټولو ګنهکارانو له پاره تر آخرته صبر کوي، خو موږ ... موږ پر ځان څه نوم کيږدو؟
وړي نه يو، خواړه په «برغولي» غواړو.
توره مو وکړه ، د خدای خليفه، او يو نازک بدن مو د تکفير په تور په اور کې وسيځه، د خدای کار ته موږ بډې و وهلې، د هغه کار موږ په دې دنيا سر ته ورساوه. دا په خپله تکفير دی چې د خدای په واک او اختيار کې موږ ځان شريک ګڼو.
که قرآن سوځوونه کفر وي او عاملين يې په اور کې د سوځيدو لايق وي، نو راشئ دا پوښتنه مطرح کړو چې:
آ د جهاد؟ په نامه يې چې ښارونو ته راکټونه را شړل، ښوونځي يې سوځول، کورونو ته يې اور آچاوه،
آ د جهادي ټوپکيانو خپلمنځي جګړې او ...
آيا په هغو کې به په لکونو ټوکه قرآنونه نه وي سو ځيدلي. ميډيا يې په سل ګوني ځلې ويډيو ګانې خپرې کړې. د هغو تر سره شوو اعمالو ځينې عاملين چې تر خاورو لاندې شوي، زيارتونه وربانديې جوړ دي عبادت يې کيږي او ځينې عاملين يې چې ژوندي دي اوس هم برند او سرې سترګې ګرځي او فتواوې صادروي، په واک کې هم ناست دي او واک تر تله خپل ميراثي حق بولي؛ په قرآن کې بم ځا پر ځای کړای شو، و چول شو، د هغه په وسيله قرآن او د خدای خليفه دواړه ټوټې ټوټې او د اور خوراک شول او ...
ولې د غه د اسلام او قرآن جاهل مدافعين هغو ته څه نه وايي چې په لکونو ټوکه قرآنونه يې وسوځول او د خدای خليفه يې هره ورځ واژه او اوس يې هم په مرګ صرفه نه کوي، او يوه ښځه په نه سوځولو باندې اول وژل کيږي او بيا يې مړی سوځول کيږي، واه، واه زنده باد ...

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولـئ

زه يي په ليــدلو او ويــلو گنــهكار شومــه
نور يي په كولو او عمل باندې ښاغلي دي

دا د نا پوهۍ او خرافاتو خبيثه اروح چې اوس زموږ په ټولني حکومت کوي د دغوغير انساني اعمالو په ليدلو سره بايد دا پوښتنه مطرح شي چې چا دا د وحشت قانون دې ټولني ته چا راوړل، دا د وحشت قانون څنګه پر دې ټولني او خلكو باندې حاكم كړاى شو؟ او څنګه اوس دا تاو تريخوالى په دود او كلتور باندې بدل شوي دي؟

«كه شپه تياره ده، منې په شمار دي.»هر څه ښكاره دي، موږ ځان نه وربانديې پوه كوو.

څه ترخه واقيعتونه چې زموږ په ټولنه او خلكو كې په عيني ډول ليدل كيږي او له بده مرغه حاكم هم دي. له دې نه د خلاصون له پاره، قلموالو سره، روڼ اندو سره او وطن دوستو او انسان دوستو سياست والو سره ښايي چې د نوي نسل روزلو ته د متمدني نړۍ د منل شوو علمي اصولو په چوكاټ كې جدي او له پخوا نه نوره پسې جدي پاملرنه وكړي.

د دې نسل ډيره سلنه خو په داسې فكري نا روغيوو اخته شوې ده چې بيرته يې له دې ناروغي رغول او خلاصول يا ډير ستونزمن دي او يا نا شوني. ښه دا ده چې خپله ټوله پاملرنه نوي نسل او د هغوی روزلو ته ور واړوو او خپله شتمني او انرژي په هغه چا باندې مصرف كړو چې يو څه تري جوړيداى شي، نه په هغه چا چې لكه سره اوسپنه نه بدليدونكي دي. موږ بايد ځان پوه كړو چې لاس تر زني او د بل چا په تمه كيناستل، «د سړي اوسپني خوشي ټكول دي»

دلته يو ځل بيا خپله هغه خبره په تكرار سره را اخلم چې څو ورځې مخكې مې په خپله فيسبوک پاڼه كې د فرخندې د وژلو او سوځولو د غميزې له پاره ليكلې وه:

د فرخندې د وينو په بيه،
د فرخندې د كباب شوي بدن په بيه،
او د فرخندې د ژوند په قيمت سره د ټولني چيز فهمه خلک بايد پوه شي چې زموږ د ټولني فكري سطحه په كومه پوړۍ كې ده. د فرخندې د وينو هر سور څاڅكى زموږ د ټولني د انسانيت پر تندي باندې تور داغ دى.

پاى

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بنې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ